

MIRO GAVRAN IMA TRI INOZEMNE PREMIJERE

Ovih dana hrvatski književnik Miro Gavran ima čak tri inozemne premijere: dvije u Njemačkoj i jednu u Poljskoj. Niz započinje 19. travnja premijerom komedije »Prvo« u Bautzen, u Njemačkoj, u Njemačko-srpskom narodnom kazalištu. Na lužičko-srpski komediju je pre-

vela Ingrid Husetowa, dok ju je na njemački preveo Tihomir Glowatzky. Redatelj je Aleksandar Marusch. Zatim 22. travnja u njemačkom gradu Burgau, u Novom kazalištu Burgau, premijera je komedije »Savršeni partner«. Redateljica je Vera Hauptauer. Prijevod na

njemački načinio je Tihomir Glowatzky. Niz se zaključuje 25. travnja premijerom »Sve o muškarcima« u poljskom gradu Ścieżcu, u Delta Klubu. Prijevod na poljski načinila je Anna Tuszynska, a redatelj je Sławomir Kolakowski. (K. C.)

ODGOVOR »Kako je Zvonimir Peranić od uglednog postao neistaknuti kulturni djelatnik« (3)

Davor MANDIĆ

RIJEKA ► Branko Mijić bio je glavni urednik novina u kojima sam radio, a u kojima radim i danas. On u njima više ne radi. Sudeći prema njegovu tekstu, koji on zove demantijem, ispravkom i odgovorom (!) na moj tekst, a zapravo na nekoliko rečenica iz mog teksta o smjeni Zvonimira Peranića kao vijećnika Kazališnog vijeća HNK-a Ivana pl. Zajca, Branko Mijić još uvijek bi uređivao novine u kojima je nekada radio. Teško je drukčije shvatiti njegovu uputu urednici Kulture Kim Cuculić da ubuduće ispisivanje njegova »psihopatološkog profila povjeri nekim stabilnijim, kvalificiranijim i zericu dobromamjernijim novinarima u redakciji.«

No krenimo redom Mijiće-ovim tekstom. Kaže tako Mijić da nisam pokušao osporiti njegove kompetencije na temelju životopisa koji je priložio svojoj kandidaturi za kazališnog vijećnika »Zajca«, a da se nisam ni potrudio doznati što su to njih trojica članova Kazališnog vijeća - Aleksandar Mijatović, Dalibor Laginja i on - govoreli na sastanku sa zamjenicom gradonačelnika Sandrom Krpan i intendantom Marinom Blaževićem. Naravno da nisam, ni jedno ni drugo. Probat ću objasniti.

Prvo, ne pada mi na pamet osporavati Mijićeve kompetencije njegovom biografijom. Za taj posao, posao kazališnog vijećnika, ona je i više nego dobra. Problem, međutim, nastaje u ključnom aspektu mog kratkog teksta, zapravo okvirića, a onda i Mijićeve litanije - ja, naime, kažem da je javnosti možda manje poznata činjenica da je Mijić gorljivi poklonik Marina Blaževića, i to njegova jednako upravljačkog, kao i umjetničkog rada. Mijić na to, pak, kaže: »Naravno da Davor Mandić za tu svoju tvrdnju nema nikakve dokaze, jer ih niti ne može imati...«

Nisam obaviješten o sastanku

Gospodine Mijiću, javnost doista manje poznaje vas kao gorljivog poklonika Marina

Dokazi za moje tvrdnje su javni

Gospodine Mijiću, javnost doista manje poznaje vas kao gorljiva poklonika Marina Blaževića, jer veći dio nje nije prisustvovao dvjema tribinama o riječkom kazalištu na kojima ste sudjelovali i vi. Ali zato sam ja bio na objema i čuo dovoljno da utvrdim to što sam napisao

Blaževića, jer veći dio nje nije prisustvovao dvjema tribinama o riječkom kazalištu na kojima ste sudjelovali i vi. Ali zato sam ja bio na objema i čuo sam dovoljno da utvrdim točno ovo što sam napisao. Na tribini u Transdriji u svibnju 2022. u vašem ste izlaganju uglavnom branili intendanta i govorili o uprosječivanju Kazališta, čemu su, prema vašemu sudu, težili i medijski napisi o malverzacijama i dubiozama i problemima u Kazalištu. I tada ste se obrušili na bivše kolege novinare, koji po vama ne postavljaju prava pitanja. Niste me imenovali, ali s obzirom na to da sam ja gotovo jedini novinar koji postavlja neugodna

pitanja o riječkom kazalištu, ne moramo se praviti da ne znamo na koga ste mislili. Tada, na toj tribini, iznijeli ste i neke činjenične pogreške, više se i ne sjećam koje, no sjećam se da ste se za njih simpatično ispričali kao umirovljenik koji ne prati baš sve što se u gradu i oko kazališta događa. Ako postoji tonski zapis tribine, lako se sve to može provjeriti, no u izvještaju s te tribine tako sam bio napisao i tada nisi imali primjedbi na to što sam napisao.

Na drugoj tribini, u HNK-u Ivana pl. Zajca u srpnju 2022., bili ste još rječiji u obrani Marina Blaževića, ali u segmentu koji je važan za drugi dio moje

tvrdnje o vama kao o njegovu pokloniku. Iz tadašnjeg izvještaja našega mladog novinara Ervina Pavkovića citiram ovu rečenicu: »U svojem se izlaganju, između ostalog, (Mijić, op. D. M.) osvrnuo na predstavu 'Vježbanje života - drugi put' koju je ocijenio jednom od najboljih predstava koja se nije igrala dovoljno puta (...).« Toliko o nedostatku dokaza za moje tvrdnje.

Drugo, da se vratim na onu vašu pripisodobu da se nisam potrudio doznati što je bilo na nekom sastanku članova KV-a i zamjenice gradonačelnika i intendanta. Kako da se, gospodine Mijiću, potrudim doznati nešto o nekom

privatnom sastanku za koji ne znam da se održao? Sastanci mogu biti privatni i javni. I privatni sastanci mogu biti službeni, ali su privatni, jer nisu javni, jer o njima javnost nije obaviještena. Iz Grada Rijeke, kao osnivača Kazališta, kao ni iz Kazališta, kao ni od strane onih koji su na sastanku bili, nisam obaviješten o tom sastanku. O tom sastanku sam saznao iz vašega »demantija«. I iz te moje perspektive, mogli ste na sastanku razgovarati o masovnim odlascima iz HNK-a Ivana pl. Zajca. Mogli ste, što ja znam, razmatrati što će biti s Kazalištem nakon što Marin Blažević ode u KD »Vatroslav Lisinski«, mogli ste razgovarati i o Dubravki Vrgoč kao novoj šefici Drame ili, tko zna, kao o novoj intendantici. A mogli ste razgovarati i o vremenu. Nadam se da razumijete da ove teme razgovora navodim potpuno proizvoljno, kao mogućnosti, no sada, gospodine Mijiću, ja, eto, imam informaciju da je toga sastanka bilo i sada mogu postaviti neka pitanja ako budem smatrao da javnost mora biti obaviještena o tome sastanku i njegovu sadržaju.

Objede

Branko Mijić u svom tekstu vrijeđa, proziva me revolventnim novinarem sa zbrkom u glavi, optužuje me da mu hrackam ime, da sam autorom toka nesvijesti, da sam rasposajan, da patim od podvojene ličnosti, da ne razlikujem književne likove od stvarnih ljudi, fikciju od fakata. Uvrijedio je

Mijić i moju urednicu, kojoj se čudi da objavljuje takve nebulozne tekstove utemeljene na mašti. E i da, psihopatološke profile Mijića. Ovo sve ne ponavljam da bih s tim polemizirao, to je valjda jasno, ovo sve ipak puno više govori o autoru takvih objeda na temelju svega nekoliko rečenica o njemu.

A tu crticu, gospodine Mijiću, pisao sam zbog toga što ste novi kazališni vijećnik. Razumijete? Dok ste bili simpatični umirovljenik koji ne prati baš sve što se u gradu i oko kazališta događa (vaše riječi, osim ovog simpatični, to sam dodao) bilo je potpuno nevažno, u novinarskom smislu, što vi mislite o Blaževiću i o kazalištu. Ali to da vi mislite da je on odličan intendant nakon svega što je napravio u i oko Kazališta, a što je, probao sam pokazati, lako utvrdimo, važno je u kontekstu promišljanja vaše uloge kao kazališnog vijećnika, kao, dakle, člana kontrolnog tijela Kazališta. Za to da ste onima koji bolje, pažljivije slušaju, »Blaževićev čovjek«, kako sam u crtici napisao, nije ni utvreda ni kleveeta: iz svega što ste javno izjavljivali iz samo što se i možda zaključiti. To i dalje nikako ne znači da vi ne možete dobro obavljati posao kazališnog vijećnika, ili da se ne možete emancipirati od te činjenice ako biste saznali da Blažević nije dobar intendant, ali definitivno znači da u Kazališno vijeće ulazite kao netko tko je u stanju ignorirati brojne dokaze o tome da Blažević ne upravlja dobro kazalištem. Između ostalog i kad sebi, redateljskom amateru, povjerava režiju megaprojekta kakav je »Vježbanje života«.

A inače, ta moja tvrdnja da ste nevjerojatno rijedak, pa možda i unikatan primjerak domaće kulturne scene koji smatra Blaževićovo »Vježbanje života« remek-djelom, hiperbola je, figura preuveličavanja, mikrostruktura stila o kojoj sam možda i ponajviše naučio iz vaših tekstova, s obzirom na činjenicu da je to jedna od vaših omiljenih stilskih figura. Ne, niste unikatan primjerak u tom uvjerenju. Još najmanje Marin Blažević u to isto uvjerenje.

Dokaz je tribina održana u HNK-u Ivana pl. Zajca

SERGEJ DRECHSLER

Venecijanska arhitektura na Kvarneru: radionica u Lovranu u četvrtak 13. travnja, s početkom u 11 sati

U fokusu djela arhitekta Attilija Maguola

LOVRAN ► Projekt iz područja kulture koji je prije tri godine pokrenula Općina Lovran uz potporu regije Veneto i suradnju više partnera privodi se kraju s odličnim rezultatima: cilj je bio proučiti podrijetlo i rasvijetliti osobit stil gradnje karakterističan za Lovran, s vidljivim tragovima drevne venecijanske arhitekture. Zasluge se u velikoj mjeri pripisuju arhitektu graditelju Attiliju Maguolu, porijeklom iz Mire nedaleko Venecije, koji je intenzivno radio u Lovranu između devetnaestog i dvadesetog stoljeća, izgradiвши više od stotinu prestižnih rezиденција

i nekoliko javnih zdanja koje karakterizira istančan estetski ukus i koja su uvelike pridonijela, i još uvijek pridonose, međunarodnoj turističkoj privlačnosti našega kraja.

- Te će teme biti u središtu radionice koja je zakazana u Lovranu u četvrtak 13. travnja, s početkom u 11 sati u Galeriji Laurus. Radionicu će otvoriti načelnik Općine Lovran Bojan Simonić, gradonačelnik Mire Marco Dori, u nazočnosti generalnog konzula Republike Italije u Rijeci Davida Bradaninija i drugih lokalnih predstavnika, među kojima i predsjednika

Zajednice Talijana Lovran, Igora Prodana, partnera na projektu. Radionica će se nastaviti znanstvenim izlaganjima prof. Salvatora Zitka i prof. Darka Darovca, koji će predstaviti sadržaj knjige »Ville di Maguolo«, tiskane u sklopu projekta. Govornika drugih stručnjaka (Riccardo Marussi, Franco Rota, Goran Šprajc) istaknut će se ne samo kulturno, već i ekonomsku i društvenu važnost zaštite graditeljske baštine povijesno-arhitektonske vrijednosti, što pretpostavlja dobru suradnju između javnog i privatnog partnerstva.

U galeriji će biti postavljena i prigodna izložba fotografija s djelima Attilija Maguola. Projekt će nastaviti svoj put sljedećeg tjedna predstavljajući knjige u Miri u Italiji, gdje će gradonačelnik Marco Dori u sjedištu općinske knjižnice Oriago ugostiti svog kolegu Bojana Simonića i lovransku delegaciju. To će biti prilika za raspravu o sličnostima, problemima i rješenjima za valorizaciju venecijanskih vila koje su ponos i turistička atrakcija na obalama rijeke Brenta - najavili su iz Općine Lovran.

A. KUČEL-ILIĆ

Venecijanska arhitektura na Kvarneru